

सभास

समूहः। इति हेमचन्द्रः ॥*॥ सभायां एकाकि-
गमननिषेधो यथा,—

“नैकचरैत् सभां विप्रः समवायञ्च वर्ज-
येत् ॥”

इति कौर्म्ये उपविभागे १५ अध्यायः ॥
सभाज, त् क सेवने। प्रीती। दर्शने। इति
कविकल्पद्रुमः ॥ (षट्कचुरा०-पर०-सक०-
षट्।) सससभाजत्। इति दुर्गादासः ॥
सभाजनं, स्त्री, (सभाज त् क सेवने प्रीती +
ल्युट्।) गमनागमनादिसमये सुहृदादेः प्रा-
लिङ्गनारोष्यप्रत्रस्वागतादिनामन्दोत्पादनम्।
तत्पर्यायः। आनन्दनम् २ आप्रच्छनम् ३।
इत्यमरः ॥ टु नदि संहृदि सभाज त् क
सेवनप्रीतिदर्शने प्रच्छौ श स्त्रीषे षनट्।
नन्दतिः पृच्छतिबाङ्पूर्वालिङ्गनादाविति
सुभूतिः। गमनसमये सुहृदमालिङ्ग गमना-
नुज्ञापइषणम्। आगतस्य वा स्वागतारोग्यादि-
पृच्छा आनन्दनमिति रमानायः। इति भरतः ॥
(यथा, रघुः। १३। ४३।

“सभाजने मे भुजसुहृदाङ्ः

सव्येतरं प्राध्वमितः प्रभुङ्क्ते ॥”

सभाजयतीति। सभाज त् क प्रीती + ल्युः।
प्रीतिदायके, वि। यथा, महाभारते। ४। १३। १०।
प्रभूतनागाश्वरथं सभाजनं
ससृष्टियुक्तं बहुपानभोजनम्।
मनोहरं काञ्चनचित्तभूषणं
गृहं महत् शोभयतामियं मम ॥”

सभापतिः, पुं, (सभायाः पतिः।) समाजाधि-
पतिः। (यथा, भागवते। ३। १७। ७।
“जटाधरस्त्रीव्रतपा ब्रह्मवादी सभापतिः।
अज्ञीकृत्य स्त्रियश्चास्ते गतस्त्रीः प्राक्तनो यथा ॥”)
द्यूतगृहस्वामी। इति केचित् ॥

सभासत्, पुं, (सभा + सद् + क्त्विप्।) सभायां
सभासद्। सौदति उपविशति यः। तत्पर्यायः।
सभास्तारः २ सभ्यः ३ सामाजिकः ४। इत्य-
मरः ॥ परिषदस्यः ५ पर्वहलः ६ परिषदः ७
पार्षदः ८ परिषभ्यः ९। इति शब्दरत्नावली ॥
तत्सत्त्वादि यथा। कात्यायनः।
“सभ्ये नावश्यवत्सभ्यं धर्मार्थसहितं वचः।
श्रुतीति यदि नो राजा स्यात्तु सभ्यस्तदानृषः ॥”
सभ्यः सभायां साधुः। तथाविधानाह याज्ञ-
वल्करः।

“श्रुताध्ययनसम्पन्नाः कुलीनाः सत्यवादिनः।
राज्ञा सभासदः कार्य्याः शत्रौ मित्रे च ये
समाः ॥”
श्रुताध्ययनसम्पन्नाः धर्मशास्त्रज्ञाः। कुलीनाः
सङ्गरादि-दोषशून्यमातापितृवंशपरम्पराकाः।
एवम्भूताः सभासदः सभायां यथा सौदन्ति
तथा दानमानसत्कारे राज्ञा कर्त्तव्याः। इति
व्यवहारतत्त्वम् ॥*॥ अन्यथा।
“समः शत्रौ च मित्रे च धर्मशास्त्रविशारदः।
विप्रमुष्यः कुलीनश्च धर्माधिकरणे भवेत् ॥

सम्

कार्यास्तथाविधास्तत्र द्विजमुष्याः सभासदः ॥
इति मत्स्यपुराणे १८८ अध्यायः ॥
हृहस्यतिस्तु सत पञ्च त्रयो वा सभासदो
भवन्तीत्याह।

“लोकवेदज्ञधर्मज्ञाः सप्त पञ्च त्रयोऽपि वा।
यत्रोपाविष्टा विप्राः स्युः सा यज्ञसदृशौ सभा ॥”
किञ्च।

“समाङ्गविवाकः सामात्यः सन्नाङ्गणपुरोहितः।
ससभ्यः प्रेक्षको राजा स्वर्गं तिष्ठति धर्मतः ॥”
तत्र ब्राह्मणा अनियुक्ताः सभासदस्तु नियुक्ता
इति मेदः। तत्र नियुक्तानां यथावस्थितार्थ-
कथनेऽपि यदि राजान्यथा करोति तदासौ
निवारणीयोऽन्यथा दोषः। उक्तञ्च कात्यायनेन।
“अन्यायेनापि तं यास्तं येऽनुयान्ति सभासदः
तेऽपि तद्भागिनस्तस्माद्रोधीनोयः स तैर्नृपः ॥”
इति मिताक्षरा ॥

सभास्तारः, पुं, (सभां स्तृषातीति। स्तृञ्च्चाच्छा-
दने + “कर्मण्यण्” ३। २। १। इत्यण्।) सभा-
सद्। इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते। २। ४८। २।
“के च तत्र सभास्तारा राजानो ब्रह्मवित्तम ॥”)
सभिकः, पुं (सभा द्यूतसभा प्रायशत्वेनास्त्वस्येति
सभा + ऋद्धादित्वात् ठन्।) द्यूतकारकः।
इत्यमरः ॥ हे सद्दियार इति ख्याते। सभा
द्यूतसस्यायत्वेनास्ति सभिकः विकारसंवेति
ष्णिकः। सभा द्यूतं सभा गृहमिति इदः।
द्यूतं कारयति द्यूतकारकः षण्ण्णात् स्वार्थे
कः। इति भरतः ॥ तत्पर्यायः।
“दुरोदरश्च निर्घ्न्यद्यूतकारकलग्नकाः।
सभिकः प्रतिभूषति— ॥”
इति जटाधरः ॥

(यथा, याज्ञवल्क्ये। २। २०२।
“गृहे शतिकृष्टेस्तु सभिकः पञ्चकं शतम्।
गृह्णीयात् धूर्त्तकितवादितराइशकं शतम् ॥”)

सभिकः, पुं, द्यूतकारकः। इति शब्दरत्नावली ॥
सभोचितः, पुं, (सभायामुचितः।) पण्डितः।
इति धनञ्जयः ॥ सभायोर्ये, वि ॥
सभ्यः, पुं, (सभायां साधुः। सभा + “सभाया यः”
४। ४। १०५। इति यः।) साधुः। सभासद्।
इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः। ८। १०।
“सोऽस्य कार्याणि संपश्येत् सभ्यैरेव त्रिभि-
हंतः ॥”

अस्मिन्नर्थे वाञ्छलिङ्गेऽपि दृश्यते। यथा, रघुः।
१। ५३।

“तस्मै सभ्याः सभार्थाय गोप्ते गुप्ततमेन्द्रियाः
अईणामईते चक्रुर्मुनयो नयचक्षुषे ॥”
सभिकः। इति जटाधरः ॥

सभ्यः, त्रि, (सभा + यः।) प्रत्ययितः। इति
जटाधरः ॥ सभासम्बन्धी च ॥

सम्, व्य, समार्थः। प्रकृष्टार्थः। सङ्गतः। शोभनः।
इति शब्दरत्नावली ॥ समुच्चयः। इति हेम-
चन्द्रः ॥ चतुर्थीपसर्गः। इति व्याकरणम् ॥
अस्यार्थविशेषाः संशब्दे द्रष्टव्याः ॥

समयः

समः, त्रि, (समतीति। सम वैकृत्ये + पचाद्यच्।)
सर्वम्। (अस्मिन्नर्थे सर्व्वनामसंज्ञा भवति।
यथा, मुग्धबोधे।
“नमः समस्मात् पूर्व्वस्मा अन्तरस्मा अमेध-
साम् ॥”)

समानम्। इत्यमरः ॥ (अस्मिन्नर्थे सर्व्वनाम-
संज्ञा न भवति। यथा, मुग्धबोधे।
“समायेषु परायेषां मुक्तयेऽर्थान्तराय च ॥”)
साधुः। इति मेदिनी ॥

समः, पुं, (सम वैकृत्ये + पचाद्यच्।) राशि-
विशेषाणां संज्ञाविशेषः। ते तु राशयः षष्-
ककटकन्याहृदिकमकरमीनाः। यथा,—
“क्रूरोऽथ सौम्यः पुरुषोऽङ्गना च
त्रोजोऽथ युग्मं विषमः समश्च।
चरस्थिरहरात्मकनामधेया
मेपादयोऽसौ क्रमयः प्रदिष्टाः ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥ * ॥

मानस्य प्रकारविशेषः। स तु यदा गीतवाद्ययो-
स्तालः गायकस्य हस्तपादादिचालनञ्च एकंदा
समभावेन पतति तदा भवति। इति सङ्गीत-
शास्त्रम् ॥ * ॥ वर्गमूलानयनार्थे अहोपरि-
दत्त ऋजुरेखाविशेषः। यथा,—
“त्यक्तान्यादिपमात् कतिं द्विगुणयेन्मूलं समे
तइते।
त्यक्ता लब्धकतिं तदाद्यविपमाहृत्स्वं द्विनिष्पं
न्यसेत् ॥”
इत्यादि लीलावली ॥

समकन्या, स्त्री, (समा विवाहतुल्या कन्या।)
विवाहोपयुक्ता। इति धनञ्जयः ॥ सदृश-
कुमारी च ॥
समकोलः, पुं, (समः कोलो यस्य।) सर्पः। इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

समक्तः, त्रि, गमनकर्त्ता। संपूर्व्वकानुषधातोः
त्तप्रत्ययेन निष्पन्नः। इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥
समच्चं, त्रि, अस्योः समीपम्। संपूर्व्वालिङ्ग्यात्
अप्रत्ययेन निष्पन्नम्। इति मुग्धबोधव्याकर-
णम् ॥ (यथा, कुमारः। ५। १।
“तथा समच्चं दहता मनोभवं
पिनाकिना भग्नमनोरथा सती।
निनिन्द रूपं हृदयेन पाव्यंती
प्रियेषु सौभाग्यफला हि चारुता ॥”)

समगन्धकः, पुं, (समास्तुल्या गन्धा गन्धद्रव्याणि
यत्र। कप्।) क्षत्रिमधुपः। यथा,—
“हृकधूपे भक्तकरो गिरिः स्वात् समगन्धकः ॥”
इति शब्दचन्द्रिका ॥

समगन्धिकं, स्त्री, (समस्तुल्यो गन्धोऽस्त्वत्रेति।
ठन्।) उशीरम्। इति राजनिर्घण्टः ॥ तुल्य-
गन्धयुक्तं, त्रि ॥
समयः, त्रि, (समं समकालमेव गृह्णातीति।
ग्रह + डः।) सकलम् (यथा, रामायणे।
२। ५२। ८४।
“चतुर्दश हि वर्षाणि समप्राप्त्युक्तं कानने।

समगन्धकः, पुं, (समास्तुल्या गन्धा गन्धद्रव्याणि
यत्र। कप्।) क्षत्रिमधुपः। यथा,—
“हृकधूपे भक्तकरो गिरिः स्वात् समगन्धकः ॥”
इति शब्दचन्द्रिका ॥

समगन्धिकं, स्त्री, (समस्तुल्यो गन्धोऽस्त्वत्रेति।
ठन्।) उशीरम्। इति राजनिर्घण्टः ॥ तुल्य-
गन्धयुक्तं, त्रि ॥
समयः, त्रि, (समं समकालमेव गृह्णातीति।
ग्रह + डः।) सकलम् (यथा, रामायणे।
२। ५२। ८४।
“चतुर्दश हि वर्षाणि समप्राप्त्युक्तं कानने।

समयः, त्रि, (समं समकालमेव गृह्णातीति।
ग्रह + डः।) सकलम् (यथा, रामायणे।
२। ५२। ८४।
“चतुर्दश हि वर्षाणि समप्राप्त्युक्तं कानने।

समयः, त्रि, (समं समकालमेव गृह्णातीति।
ग्रह + डः।) सकलम् (यथा, रामायणे।
२। ५२। ८४।
“चतुर्दश हि वर्षाणि समप्राप्त्युक्तं कानने।